

Sygn. akt VI GC 2/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska

Protokolant: sekretarz Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Gminy M. w M.

przeciwko: A. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda Gminy M. w M. kwotę 128.660,75zł (sto dwadzieścia osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt złotych, siedemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lutego 2017r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 12.370zł (dwanaście tysięcy trzysta siedemdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2/17

Uzasadnienie wyroku z dnia 11.08.2017r.

Powód Gmina M. w M. wniósł o zapłatę od pozwanej A. B. kwoty 139.059,25zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, iż powód w dniu 2.09.2013r. zawarł umowę w wyniku przetargu nieograniczonego z pozwaną o wykonanie inwestycji: „Budowa Sali gimnastycznej przy Zespole Szkół w C. Etap II”. Prace zostały wykonane i odebrane w dniu 25.02.2014r., a wynagrodzenie zapłacone pozwanej przez powoda w całości. Prawomocnym wyrokiem z dnia 26.11.2015r. sygn. akt VI GC 306/14 Sąd Okręgowy w R. VI Wydział Gospodarczy zasądził od Gminy M. w M. na rzecz K. K. kwotę 102.090zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5.04.2014r. oraz koszty procesu, przyjmując solidarną odpowiedzialność Gminy M. w M. łącznie z pozwaną A. B. wobec jej podwykonawcy K. K. na podstawie art. 647⁽¹⁾ kc. Powód powództwo swe wywiódł w oparciu o przepis art. 518 § 1 punkt 1 kc, naprowadzając iż po uprawomocnieniu się wyroku zapłacił niezwłocznie podwykonawcy całość należności głównej wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania (art. 376 § 1 kc)

W odpowiedzi na pozew (k. 141- 142) pozwana wniosła o ustanowienie adwokata z urzędu, który to wniosek został prawomocnie przez Sąd oddalony postanowieniem z dnia 16.05.2017r. Zaprzeczyła twierdzeniom i zarzutom powoda nie wskazując ani w tym piśmie ani w toku postępowania żadnych okoliczności czy konkretnych zarzutów co do żądania pozwu. Nie stawiała się też na rozprawę.

Bezsporne w sprawie były okoliczności naprowadzone w pozwie w postaci zawarcia w dniu 2.09.2013r. umowy przez powoda jako inwestora z pozwaną jako generalnym wykonawcą o roboty budowlane, której przedmiotem była budowa sali gimnastycznej. Poza sporem było, iż powód zapłacił całość wynagrodzenia pozwanej, częściowo na rachunek komornika zgodnie z zajęciem komorniczym z tytułu zajęcia wierzytelności należnej pozwanej jako dłużnicze egzekucyjnej, częściowo zgodnie z poleceniem pozwanej na rzecz firmy (...).W., P. W. w R. a resztę na rachunek pozwanej. Poza sporem było, iż pozwana zawarła z K. K. jako podwykonawcą tej inwestycji umowę o roboty instalacyjne, za które to roboty nie zapłaciła mu wynagrodzenia. Nakaz zapłaty przeciwko pozwanej z tego tytułu wobec odrzucenia sprzeciwu uprawomocnił się (dowód: pozew z dnia 8.08.2014r. VI GNc 316/14, nakaz zapłaty z dnia 14.08.2014r.). Powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem zaskarżył drugi pozwany: Gmina M. w M.. Sprawa zakończyła się prawomocnym wyrokiem SO w R.z dnia 26.11.2015r. VI GC 306/14, którym to wyrokiem Sąd zasądził od pozwanej Gminy M. na rzecz powoda K. K. kwotę 102.090zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5.04.2014r. do dnia zapłaty, zastrzegając odpowiedzialność solidarną tejże gminy z A. B., odpowiadającej za zapłatę kwoty z w/w nakazu zapłaty. W punkcie II wyroku zasądził od pozwanej Gminy M. na rzecz powoda K. K. kwotę 7.445zł z zastrzeżeniem, że Gmina odpowiada solidarnie z A. B. odpowiadającej z nakazu zapłaty tytułem kosztu procesu pod sygn. VI GNc 316/14. Apelacja złożona przez Gminę M. w M. została prawomocnie oddalona przez sąd II instancji wyrokiem z dnia 3.11.2016r. i w dniu 15.11.2016r. oraz 16.11.2016r. powód dokonał zapłaty podwykonawcy K. K. pełnej należności wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego oraz kwoty 5.400zł zasądzonej przez Sąd Apelacyjny od powoda na rzecz pozwanej tytułem kosztów procesu apelacyjnego. Powód zapłacił zatem należność główną w kwocie 102.090zł, odsetki ustawowe za opóźnienie od niej za okres 5.04.2014r. do dnia 15.11.2016r. oraz koszty procesu wynikłe z tego wyroku w wysokości 7.445zł w dniu 15.11.2016r, jak również koszty procesu za II instancję w kwocie 5400 zł w dniu 16.11.16r. (dowód: wyrok SO w R. z uzasadnieniem k. 115-122, przelew z dnia 15.11.2016r. i 16.11.2016r. k. 124-125, wyrok SA wR.k. 195).

Sąd dał wiarę w/w wymienionym dokumentem tak urzędowym jak i prywatnym, których prawdziwości nie kwestionowała pozwana. Pozwana składając odpowiedź na pozew ograniczyła się jedynie do blankietowego, ogólnikowego „zaprzeczenia twierdzeniom i zarzutom powoda”. Takie „zaprzeczenie” nie czyni okoliczności naprowadzonych w pozwie spornymi, bowiem pozwana nie naprowadziła własnych odmiennych twierdzeń faktycznych, jak również nie odniosła się konkretnie do poszczególnych faktów wskazanych w uzasadnieniu pozwu. Dodać należy, iż orzeczenia sądowe wraz z uzasadnieniem jak również pisma sądowe stanowią dokumenty urzędowe, które dowodzą treści w nich wskazanych (art. 244 kpc).

Sąd zważył, co następuje:

Powód dokonał dwukrotnej zapłaty wynagrodzenia za roboty budowlane: 1) na rzecz pozwanej z tytułu łączącej go z pozwaną umowy głównej o roboty budowlane, 2) wynagrodzenia należnego jej podwykonawcy na podstawie art. 647¹ § 5 kc. Zapłaty tego ostatniego dokonał na podstawie i po uprawomocnieniu się wyroku SO, jak również zapłacił wszystkie odsetki ustawowe za opóźnienie wraz z kosztami procesu. Zgodnie z art. 518 §1 pkt 1 kc osoba trzecia, w tym wypadku powód, który spłacił wierzyciela, w tym wypadku podwykonawcę K. K. względem pozwanej jako jego dłużniczki, nabył spłaconą wierzytelność do wysokości dokonanej zapłaty. Powód zapłacił bowiem cudzy dług (dług pozwanej), za który był odpowiedzialny osobiście na podstawie wspomnianego art. 647¹ § 5 kc. Tym cudzym długiem było jednak jedynie: wynagrodzenie za roboty budowlane należne podwykonawcy w kwocie 102.090 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzone w całości od pozwanej oraz powoda solidarnie zgodnie z terminem płatności tego wynagrodzenia wiążącym pozwaną wobec podwykonawcy. Sąd będąc związany prawomocnym wyrokiem sądu (art. 365 § 1 kc) nie był uprawniony kwestionować w tym procesie zasadności odsetek zasadzonych solidarnie od powoda i pozwanej na zasadzie art. 647¹ § 5 kc, stąd też odsetki na zasadzie art.. 518 § 1 pkt 1 kc przyznał powodowi w całości jako świadczenie uboczne do długu pozwanej wobec podwykonawcy. Odnosnie zaś kosztów procesu, sąd uznał, iż nie jest to cudzy dług. Sąd zasądził solidarnie te koszty od obu pozwanych ale tylko solidarność odnosiła się do kosztów wynikających z nakazu zapłaty. Dalsze koszty procesu po wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty zostały „wygenerowane” wyłącznie działaniem powoda, jest to zatem jego osobisty dług, za który odpowiada wyłącznie

powód. Chodzi tu zatem o koszty procesu zasądzone wyłącznie od powoda na rzecz podwykonawcy w postępowaniu apelacyjnym w wysokości **5400 zł**, bowiem na tym etapie procesu w proces zaangażowany był wyłącznie powód (pozwana nie była stroną w postępowaniu odwoławczym) oraz część kosztów wynikała z procesu przed I instancją na skutek złożonego sprzeciwu w wysokości różnicy między całością kwotą kosztów z wyroku SO : 7445 zł , a kwotą kosztów z nakazu zapłaty: 4893 zł = **2.552 zł**. Co do kosztów postępowania z nakazu zapłaty w kwocie 4893 zł zasądzonych solidarnie od powoda i pozwanej sąd uznał, iż był to dług zarówno pozwanej jak i powoda za udział każdego z nich w procesie cywilnym, które winny obciążać dłużników solidarnych po połowie na zasadzie art. 376 § 1 kc, bo inne zasady zwrotu nie wynikają z treści stosunku prawnego dłużników solidarnych, tj. w wysokości **2446,50 zł**. Gdyby bowiem powód przed procesem wytoczonym przez podwykonawcę p-ko obydwójgu dłużników solidarnych zapłacił dług pozwanej , nie doszłoby do procesu sądowego i wynikłych stąd kosztów postępowania upominawczego. Konkludując, sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej na podst. art. 518 § 1 pkt 1 kc oraz art. 376 § 1 kc kwotę wyliczoną w następujący sposób: łączna kwota zapłacona przez powoda podwykonawcy: 139.059,25 zł – 5400 zł – 2552 zł – 2446,50 zł, co dało w sumie kwotę 128.660, 75 zł (pkt I wyroku).

Odsetki ustawowe zew opóźnienie sąd zasądził od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu , co nastąpiło w dniu 7.02.17r. – na podst. art. 48 1kc w zw. z art. 455 kc. Oddalił powództwo jako niezasadne za 1 dzień: 7.02.17r. odsetek skoro data doręczenia pozwanej odpisu pozwu jest datą doręczenia wezwania pozwanej do zapłaty świadczenia bezterminowego , a zatem pozwana popadła w opóźnienie w dniu następnym.

O kosztach procesu sąd orzekł na podst. art. 108 kpc w zw. z art. 100 kpc. Powód uległ tylko nieznacznie w swym żądaniu : w 8%, zatem kosztami w całości sąd obciążył pozwaną, mając przy tym na uwadze, że ta w żaden sposób, zważywszy na blankietową treść odpowiedzi na pozew, nie przyczyniła się do swego procenta wygranej. Na koszty po stronie powoda złożyły się: opłata od pozwu 6953 zł oraz minimalne wynagrodzenia taryfowe zawodowego pełnomocnika z opłatą skarbową od pełnomocnictwa 5417 zł.